

Els miners de Sallent traslladen el seu neguit a l'Ajuntament i la delegació del Govern

Seguiment total a la vaga de 24 hores proposada pel comitè per reclamar una solució a l'imminent termini de l'abocament al Cogulló

Carles Blaya 08.06.2017 | 08:26

Els miners de Sallent traslladen el seu neguit a l'Ajuntament i la delegació del Govern

En 30 segons: per què fan vaga els miners de Sallent?

Els miners de Sallent traslladen el seu neguit a l'Ajuntament i la delegació del Govern

Els **290 treballadors de la mina de Sallent** han fet aquest dimecres una jornada de vaga per demostrar la seva inquietud per la manca d'una solució a l'execució de l'acord de sentència que obliga l'empresa a **aturar els abocaments al Cogulló el 30 de juny**. Bona part de la plantilla s'ha reunit a primera hora del matí amb l'alcalde de Sallent, David Saldoni, i unes hores més tard amb la delegada del Govern a la Catalunya central, Laura Vilagrà, als quals ha transmès la incertesa en què viuen instal·lats els treballadors. Tant Saldoni com Vilagrà han tranquil·litzat els miners, ja que ambdós esperen una sortida judicial al conflicte, però el cert és que ara mateix tot és un núvol d'incertesa.

L'empresa minera està enllestint l'informe que ha de rebre el magistrat Manuel Táboas de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Amb tot, ICL no aclareix quan estarà en disposició de presentar aquest informe, que ha de proposar **alternatives mediambientals al manteniment dels abocaments al Cogulló** perquè es pugui garantir la continuïtat de l'activitat minera. Que això no arribi a ser així, que el jutge no falli a favor de l'incident d'execució de sentència i que s'hagin d'aturar els abocaments és el que neguiteja profundament els treballadors, que preveuen que si aquest fos el desenllaç l'empresa es veuria obligada

a reduir a la meitat l'extracció de mig milió de tones anuals de mineral, fet que comportaria, previsiblement, una reducció de plantilla.

«Arguments de poc pes»

Els treballadors han lliurat un manifest tant a Saldoni com a Vilagrà en què insisteixen que «no podem aguantar més amb aquesta incertesa sobre el nostre futur més immediat», i asseguren que «no sabem res, només tenim respostes i arguments de poc pes i convenciment». En l'escrit, la plantilla reconeix que «aquesta situació ve provocada per la mala gestió de l'empresa, per un projecte que s'allarga en el temps», i reclamen, per tant, a ICL «una solució immediata». En aquest context, els treballadors denuncien que l'empresa els hagi plantejat un despenjament del conveni col·lectiu i una rebaixa del 45% en la prima, entre d'altres mesures. Per això la plantilla, que avisa que seguirà amb més mobilitzacions, exigeix a l'empresa «que es replantegi la situació amb els treballadors i als seus representants», i reclama a les administracions que «es comprometin i impliquin activament» en trobar una solució global al conflicte.

Deures per a tothom

David Saldoni ha recordat als treballadors que «hi ha deures per a tothom»: per a l'empresa, perquè «ha d'explicar els seus plans» i perquè li demana iniciar els tràmits per construir l'anunciada planta de sal purificada; per al Parlament, perquè tramiti ràpidament la petició de debat sobre la mina proposada per Promineria (que probablement s'abordi en el ple parlamentari de la setmana que ve); per al Govern, perquè mantingui els contactes amb l'empresa per coordinar l'escrit que s'ha de presentar al TSJC i perquè plantegi «compromisos i garanties clares a l'empresa»; per als treballadors, perquè segueixin fil per randa l'evolució de tot el pla Phoenix»; i també per al mateix Ajuntament, que el dia 1 de juliol haurà de prendre mesures sobre els abocaments.

L'**incident d'execució de sentència** tindrà una tramitació no immediata, i es resoldrà bastant més enllà del termini del 30 de juny. Què passarà l'1 de juliol és ara mateix una incògnita, sobre la qual l'empresa no vol avançar cap hipòtesi, segons explicaven ahir fonts d'ICL a aquest diari. Saldoni tampoc vol especular: «prendrem una decisió en funció de com evolucioni tota la resta», afirmava ahir a Regió7.

Amb tot, Saldoni es mostra «optimista», però reclama que tots els actors «es posicionin per donar cobertura jurídica a l'Ajuntament», que és qui, al capdavant, ha d'executar l'acord de compliment de sentència que obliga a aturar els abocaments.

El 30 de juny com a data final dels abocaments es va fixar en un pacte entre empresa i Generalitat per donar compliment a una sentència del TSJC que anul·lava parcialment el pla general de Sallent. Una sentència motivada per **una denúncia de l'associació de veïns del barri sallentí de la Rampinya**. Però aquella data es va fixar molt a l'inici del pla Phoenix, perquè preveia que ja fa dos anys que s'hauria acabat de construir la rampa d'accés a la mina de Cabanasses, que ha de concentrar tota l'activitat minera de l'empresa. El pla passava per fer un trasllat no traumàtic i progressiu de treballadors de Sallent a Súria fins al tancament de l'explotació sallentina. Que a data d'avui ja s'hauria d'haver complert. Amb tot, el retard acumulat per la rampa de dos anys, atribuït a qüestions tècniques, ha dut la situació a aquest moment dramàtic i in extremis, en què no hi ha pràcticament marge de maniobra i tot depèn de la decisió judicial.

Un pla de país

Laura Vilagrà, per la seva banda, ha atès un centenar llarg de treballadors al Palau Firal de Manresa, seu de la

delegació del Govern. Vilagrà assegura estar confiada que «el pla tirarà endavant», recorda que la mina és un recurs públic «i no és fàcil abandonar-la» i que, alhora, la **mineria** bagenca és «un pla estratègic de país». La delegada ha assegurat que la matriu israeliana de la companyia vol continuar al Bages. «Hi tenen molts diners enterrats, i no es poden permetre abandonar», va insistir Vilagrà.

La delegada ha explicat que la Generalitat i l'empresa han treballat coordinadament en l'elaboració de l'informe que s'ha de lliurar al jutge, i que el Govern hi ha fet esmenes, que s'hi han incorporat. Vilagrà ha demanat «tranquil·litat i cap fred» als miners, que veuen que el temps se'ls llança al damunt.

«El risc persisteix»

A ICL també hi ha optimisme, però fonts de l'empresa insisteixen que «el risc persisteix». Afegeixen que «s'està treballant molt intensament» en l'informe, un treball delicat, que requereix «mesures que s'han d'avaluar tècnicament i contrastar amb el territori». Amb tot, afirmen que «la imatge que es desprèn dels processos judicials no respon a la realitat» d'un projecte, el Phoenix (rebatejat internament com a Cardener), que just dimarts mostrava públicament els primers efectes tangibles, la **joint venture entre ICL i la multinacional Akzo Nobel** (que ha de comercialitzar tota la sal produïda a la nova planta de Súria). El fruit d'aquest acord és **Sal Vesta**, una planta d'embalatge de sal bagenca.

ICL assumeix la seva part de responsabilitat en el retard, però recorda que «hi ha hagut molts processos paral·lels» i que «fa molt temps» que l'empresa reclama un marc regulatori per a la mineria local, que encara no s'ha enllestit. «Posar una data no va ser un error», afirmen fonts de la companyia, perquè es preveia que el Pla Director Urbanístic, que ha de donar forma legal al creixement de la mineria, ja estaria a punt. «En aquest tema, l'empresa no està sola», apunten les mateixes fonts. A més, recorden que «ara es veuen les conseqüències de molts anys que res tenen a veure amb **Iberpotash** o ICL», en referència a les escombreres que han anat creixent durant dècades de manera descontrolada. «Nosaltres portem temps fent les coses bé», conclou l'empresa.